

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Timofti Vladimir
Cobzac Elena
Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în cauza penală privind-o pe

Usatiuc Olga Xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată mun. Xxxxx str. Xxxxx, ap. xx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.09.2020-24.11.2020
2. instanța de apel: 18.12.2020-03.11.2021
3. instanța de recurs: 29.07.2022 - 19.10.2022

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 noiembrie 2020, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Usatiuc Olga Xxxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la amendă în mărime de 350 unități convenționale, ceea ce constituie 17 500 lei în contul statului.

S-a dispus încasarea din contul inculpatei Usatiuc Olga în beneficiul bugetului de stat suma de 2800 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpata Usatiuc Olga, intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind realizarea acestora, într-un mod și la o dată nestabilită de organul de urmărire penală, a dobândit, păstrat și a transportat până la 28.06.2020, o lulea de culoare albastră precum și 22 pachetele confecționate artizanal, din masă plastică, în interiorul cărora s-a depistat o masă vegetală uscată de culoare verde-cafeniu, pe care le-a predat benevol colaboratorilor de poliție din cadrul IP Centru al DP mun. Chișinău, după ce ultimii i-au stopat pentru un control în parcul Valea Trandafirilor din mun. Chișinău. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2451 din 21.07.2020 „masa vegetală uscată de culoare verde-cafenie, depistată în 22 (douăzeci și două) pachetele, predate benevol la 28.06.2020 de către cet. Usatiuc Olga, reprezintă marihuana, care se atribuie la substanțele stupefiante. Cantitatea substanței

stupefiante - marihuana, constituie în total 31,576 g (masă uscată). Depunerile de culoare cafenie, depistate pe suprafața interioară a lulelei, ridicată de la inculpată în condițiile enunțate mai sus, reprezintă rășină de cannabis, care se atribuie la substanțe stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante - rășină de cannabis, constituie 0,265 g. se atribuie la cantități mari”.

Conform pct. 7 a Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea substanței predate de către Usatiuc Olga de 31,576 g de marihuană (masă uscată), se atribuie la cantități mari. La fel, cantitatea de 0,265 g de rășină de cannabis depistate pe suprafața interioară a lulelei ridicate de la cet. Usatiuc Olga, se atribuie la cantități mari.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatei Usatiuc Olga recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, a-i stabilit pedeapsa penală, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de amendă în cuantum de 525 unități convenționale, ceea ce constituie 26 250 lei în contul statului.

În motivarea cerințelor s-au invocat următoarele aspecte:

-la stabilirea pedepsei penale, instanța de fond a ignorat prevederile art. 64 alin. (3) Cod penal, potrivit căreia, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale, iar pentru infracțiunile săvârșite din interes material - pînă la 20000 unități convenționale, luîndu-se ca bază mărimea unității convenționale la momentul săvârșirii infracțiunii;

-la caz, limita minimă se va reține ținând cont de prevederile art. 64 alin. (3) Cod penal, limita minimă generală de 500 unități convenționale, din care nu se mai poate face reducere;

-pedeapsa stabilită inculpatei Usatiuc Olga este sub limita minimă generală și nu va contribui la realizarea scopului impus prin lege și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea, precum și curmarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatei Usatiuc Olga încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 217 alin. (2) Cod penal al RM - *păstrarea, transportarea, drogurilor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare.*

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatei Usatiuc Olga, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a acordat deplină

eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a menționat inculpata Usatiuc Olga a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, anterior nu a fost judecată.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, cu titlu de circumstanțe atenuante au fost reținute - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare și căința sinceră.

Careva circumstanțe agravante în conformitate cu art. 77 Cod penal, nu au fost reținute.

Astfel, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă în baza art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, se formează noi limite minime și maxime: limita minimă - 300 unități convenționale și limita maximă 525 unități convenționale.

În conformitate cu art. 64 alin. (3) Cod penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale, iar pentru infracțiunile săvârșite din interes material - pînă la 20000 unități convenționale, luându-se ca bază mărimea unității convenționale la momentul săvârșirii infracțiunii. Mărimea amenzii se stabilește în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite și de situația materială a celui vinovat și a familiei sale. Luînd în considerare circumstanțele cauzei, instanța de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de pînă la 5 ani.

Instanța de apel în ansamblu circumstanțele comiterii faptei, caracterul și gravitatea infracțiunii raportat la personalitatea inculpatei Usatiuc Olga, a respins solicitarea de apel a acuzatorului de stat privind stabilirea inculpatei a unei pedepse penale sub formă de amendă în mărime de 525 unități convenționale, or, la stabilirea limitei de pedeapsă, instanța de fond a aplicat în mod corespunzător atât prevederile art. 64 alin. (3) Cod penal, cât și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală raportate la sancțiunea normei penale de incriminare.

Cu referire la alegațiile acuzatorului de stat care a indicat că, în speță, nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatei să-i fie aplicată pedeapsa sub limita minimă, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, deoarece instanța de fond a aplicat sancțiunea sub formă amendă în mărime de 350 unități convenționale, așa cum inculpata Usatiuc Olga a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, anterior nu a fost judecată, are la întreținere un copil minor, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

În contextul dat, este relevantă decizia Curții Constituționale nr. 85 din 09.07.2018 privind inadmisibilitatea sesizării nr. 97g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 64 alin. (3) din Codul penal. Din

perspectiva criteriilor menționate, Curtea a constatat că articolul 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală este o normă care face parte din categoria normelor de drept substanțial și nu din categoria celor de procedură penală. La această concluzie se poate ajunge dacă se are în vedere criteriul scopului normei și criteriul rezultatului la care conduce norma. Așadar, în măsura în care aplicarea acestei dispoziții conduce la schimbarea condițiilor de tragere la răspundere penală și de aplicare a pedepselor, ea va cădea sub incidența articolului 7 din Convenție și a articolului 22 din Constituție.

În această ordine de idei, instanța de apel a concluzionat că, pedeapsa numită de prima instanță inculpatei Usatiuc Olga, recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, ceea ce constituie 17 500 lei este legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar solicitarea acuzatorului de stat formulată în cererea de apel urmează a fi respinsă ca fiind nefondată.

Totodată, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată - art. 217 alin. (2) Cod penal, așa cum au fost reduse prin aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel, judecând în fapt și în drept cererile de apel a procurorului, a admis erori de drept la motivarea soluției de respingere a apelului și de menținere a unei pedepse individualizate în mod explicit contrar prevederilor legale;

- instanța de apel, judecând în fapt și în drept cererea de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor invocate de către titularul apelului;

- instanța de apel, la judecarea cererii de apel formulate de către acuzatorul de stat a avut obligația pozitivă de a se pronunța motivat asupra argumentelor privind erorile admise de către instanța de fond la individualizarea pedepsei penale, amenda numită inculpatei Usatiuc Olga și în consecință să dea un răspuns clar și concis întru asigurarea garanțiilor unui proces echitabil;

- din conținutul cererii de apel a procurorului, rezultă că titularul apelului a criticat sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 noiembrie 2020 sub aspectul individualizării greșite a pedepsei penale principale numite în sarcina inculpatei Usatiuc O., argumentând că pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 350 u.c. stabilită de către instanța de fond a excedat limitele sancțiunii normei de incriminare, respectiv că nu este echitabilă și nici proporțională pericolului social al faptei săvârșite (infracțiune mai puțin gravă), consecințelor (punerea în pericol a sănătății publice) dar și personalității inculpatei și că echitabilă și proporțională pericolului social al faptei, consecințelor ei și personalității inculpatei Usatiuc Olga ar fi pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 525 u.c.;

- instanța de apel s-a limitat doar la rezumarea în mare parte a raționamentelor

făcute de către instanța de fond, fără a reflecta în proprie accepțiune dacă acele raționamente sunt sau nu argumentate.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă, că recurentul își întemeiază recursul în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, Colegiul penal constată din recursul declarat, că procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând că aplicarea pedepsei în mărime de 350 unități convenționale a excedat limitele sancțiunii normei de incriminare.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs invocate, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatei și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acesteia, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei în privința inculpatei Usatiuc O., aplicându-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile

părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 217 alin. (2) Cod penal, în baza căruia inculpata Usatiuc O. a fost condamnată, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an. Această infracțiune, clasificându-se ca una ușoară, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că instanțele de fond au conchis, că inculpatei Usatiuc O., urmează a-i fi aplicată în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond au reținut întemeiat că, inculpata a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, circumstanțe agravante în prezenta cauză penală nu au fost stabilite; potrivit art. 76 alin.(1) lit. a) precum și art. 76 alin. (2) Cod penal, au fost reținute în calitate de circumstanță atenuantă: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, precum și căința sinceră a inculpatei; conform materialelor cauzei penale (f.d. 52) denotă că anterior inculpata nu a fost în conflict cu legea penală, aceasta are la întreținere un copil minor, născut în anul 2017 (f.d.51), are un loc de muncă stabil, are o vârstă tânără.

Astfel, ce ține de critica recurentului precum că pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 350 u.c. stabilită de către instanța de fond a excedat limitele sancțiunii normei de incriminare și că echitabilă și proporțională ar fi pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 525 uc., Colegiul penal reține că, aceasta a constituit obiect de discuție în instanțele de fond. Astfel, instanțele întemeiat au reținut că, aplicarea

amenzii în mărime de 525 u.c. ar presupune stabilirea unei pedepse apropiate de maximul prevăzut de lege (art. 217 alin. (2) Cod penal coroborat cu art. 364¹ alin. (8) CPP). În condițiile în care, la caz, au fost stabilite doar circumstanțe atenuante, o astfel de modalitate a pedepsei ar fi inechitabilă. Ori, prevederile art. 78 alin. (1) lit. b) Cod penal, stabilesc expres că în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: b) dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî până la limita de jos. La fel, înainte de a ajunge la concluzia de a stabili o pedeapsă sub formă de amendă în cuantum de 350 u.c, instanța a luat în considerare și prevederile art. 64 alin. (3) Cod penal, care stabilesc că mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale. Totodată, instanțele de judecată au reținut că punerea în valoare a articolului 64 alin. (3) Cod penal, în situația din speță, ar fi contrară cu prevederile art. 7 CEDO și art. 22 din Constituție.

În acest sens, instanțele de judecată au menționat că art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, prevede expres că *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă*. Astfel, în legislație nu este stipulat că prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, nu se extind asupra art. 64 Cod penal. Din contra, art. 64 Cod penal este o normă care face parte dintr-un act legislativ cu aceeași forță juridică ca și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În condițiile specificate, instanțele de judecată întemeiat au stabilit că în speță, inculpata în temeiul textului dispozițiilor pertinente (art. 217 alin. (2) Cod penal coroborat cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală) a mizat, în mod rezonabil, pe reducerea pedepsei. Acest fapt a determinat-o să ia decizia de a solicita examinarea cauzei sale într-o procedură simplificată.

La fel, la caz, instanțele de fond au făcut referire și pct. 25 din decizia de inadmisibilitate a sesizării nr. 97g/2018 din 09 iulie 2018, în care Curtea Constituțională a indicat că art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, este o normă care face parte din categoria normelor de drept substanțial și nu din categoria celor de procedură penală. Potrivit art. 7 din CEDO nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, la momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii. Articolul respectiv instituie principiul jurisprudențial „*nulla poena sine lege*” - nici o pedeapsă fără lege. În cauza *Koprivnikar v. Slovenia*, CtEDO reținând încălcarea art. 7, CtEDO a indicat printre altele, că o interpretare a unor norme deficitare, în ciuda faptului că pedeapsa rezultantă era mai dură decât maximul prevăzut în mod explicit și că, având în vedere formularea actuală a prevederii, ea

era în mod clar în detrimentul reclamantului, a constituit o abatere de la principiul instituit de art. 7 CEDO.

Reieșind din cele expuse, instanțele de fond au constatat că, dacă s-ar aplica expres prevederile art. 64 alin. (3) Cod penal, fără luarea în calcul principiile jurisprudențiale stabilite de CtEDO și Curții Constituționale, inculpatei, în prezența unei serii de circumstanțe atenuante, contrar art. 78 Cod penal, ar trebui să-i fie aplicată o pedeapsă de minim 500 u.c., care este foarte apropiată de maximumul pedepsei cu amendă. Este evident că o astfel de soluție este defavorabilă inculpatului și fiind bazată pe o interpretare extensivă și imprevizibilă a normei penale, nu poate fi reținută.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că instanțele de fond au argumentat soluția de aplicare în privința inculpatei a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, inculpata fiind în drept să beneficieze în măsură deplină de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar prin urmare solicitarea formulată de acuzatorul de stat referitoare la aplicarea unei pedepse cu amendă în quantum de 525 u.c, întemeiat nu a putut fi reținută de instanța de judecată.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea pedepsei inculpatei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, totodată hotărârile instanțelor de fond fiind motivate, respectiv nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în apel, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în cauza penală privind-o pe **Usatiuc Olga Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 17 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Plămădeală Ghenadie